

5. Forslag til Lov om Forbud mod Iværksættelse af Tvangsauktioner over Landbrugsejendomme. (Af *Frits Clausen*). [A. Sp. 1317].

Forelagt i *Folketinget* $\frac{4}{5}$ (F. Sp. 219).

Lovforslaget havde samme almindelige Baggrund som de to foregaaende Forslag (se Side 134) og havde ligeledes Tilknnytning til Forslaget til Beslutning angaaende Sanering af Landbrugets Gældsforhold m. m. (Side 146), idet det var tænkt som et nødvendigt Overgangsled til Sanering af Landbrugernes Hjem og Arbejdsplads.

Forslaget blev forelagt ud fra Erkendelsen af, »at Helhedens Vel lider under, at en bestemt Befolkningsgruppe paa Grund af Forhold, paa hvilke den ikke har Mulighed for at øve den ringeste Indflydelse, trykkes ned i et økonomisk Uføre, som ikke alene ikke levner den den nødtørftigste Arbejdsfortjeneste, men som har medført, at Tusinder af dygtige og arbejdsomme Landmænd har maattet forlade Ejendom og Hjem, fordi selv den dygtigst drevne Gaard umuligt kunde yde noget Overskud til Betaling af Skatter samt Renter og Afdrag til Kapitalen«.

Man tilstræbte da at hidføre den Tryghedsfornemmelse inden for Landbruget, som alene vilde være i Stand til at dæmme op for Flugten fra Land til By, og Lovforslagets Hovedregel var et *Forbud mod Tvangsrealisation af Landbrugsejendomme*, hvortil henregnedes de i Lov Nr. 106 af 3. April 1925 § 1 angivne Ejendomme.

Fra denne Regel indeholdt § 2 dog enkelte *Undtagelser*:

Af Hensyn til Bibeholdelsen af Kontinuiteten i Samfundshusholdningen ansaa Forslagsstilleren det for nødvendigt at bevare Tvangsmidlerne til Inddrivelse af *Skatter* paa fast Ejendom indtil videre.

Dernæst erkendte Forslagsstilleren, at Lovforslagets Beskyttelse ikke burde udstrækkes saa vidt, at den kom til at dække den Landbruger, som ved egne Fejl var blevet ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser. Der aabnedes derfor Adgang for den *Kreditor*, som kunde paavise, at hans Debitor ved normal Økonomi og fornuftig Drift af Ejendommen burde have været i Stand til at efterkomme sine Forpligtelser, til at realisere sit Pant. Skønnet over, hvorvidt Betingelserne herfor maatte være til Stede, var lagt i Hænderne paa den stedlige Underrettsdommer.

Lovforslaget kom ikke til Behandling.
